

быстрый. Выдра, выемъ, выкамъ, владыка, выме, высокій. Грызэмъ. Дымъ, дына, дыхамъ. Крыемъ, кобыла, крыло, корыстъ, корыто, копыто. Лисый. Мыемъ, мотыка, монастырь, мысъ, мысль, мытарь, мытница, мышъ, мыщца. Насыщавамъ. Отзываамъ, обычай. Плыкамъ, пыла, пельнъ, пастырь, пластырь, плыскамъ, пытаамъ, пыхамъ, прыщ. Рыба, рыгамъ, рыемъ, рыжій, рыкъ, рысъ. Стыдъ, стрыка, сынъ, скрыпимъ, сиповамъ, сыренѣ, сытъ, слышаніе. Ты, тыкамъ, тыква, тылъ. Увы, уныніе. Четыри. Азыкъ. Негли и още нѣкое.

„И се пише предъ сакю самогласнъ, освенъ И, предъ коею се пише, какъ: Іерей, змія, горній, светый.

„И се пише секладе, гдѣ то се не пише I или І. *).

*) Въ Славенскиихъ книгахъ въ нѣкоиихъ чужестранныхъ речениахъ, кои то се писуватъ въ своиихъ си начерта. нїахъ, соєвъ I или V сохранаватсѧ истїа вѣкви, какъ: *Грамматикъ*, Грамматика, *Μύρον*, муро: въ нѣкоиихъ же, кои то се писуватъ въ своиихъ си начертанїахъ соєвъ EI и OI, вмѣсто нихъ се писува I, какъ: *Νεῖλος*, Ніль, оікосъ, юкосъ. Съетно е суваче това измышленіе: понеже единъ Славенинъ, кои то не се е училъ на онай чужестранній азыкъ, отъ гдѣ ще знає, гдѣ се пише I или V, да ги сохранава; или отъ гдѣ ще знає, гдѣ се пише EI или OI, за да ги измѣнава на I; Тѣмже добрѣ правватъ Русси, кои то, безъ да изследъ-